sig. Han betegner selv sit Standpunkt som en uklar Søgen efter noget, som man stimter. Saa forkynder han da nu, at „Jesus ved at holde fast ved Kærligheden til Gud og Menneskene under alle, selv de sværeste, Prøver, vandt store og afgørende Sejr i Slægtens Kamp mod det onde og derved bragte en ny Naadedag over Jorden. Thi derved bragte han os Pinseaanden, som særlig holder Jesu Kors op og derved viser Verden baade dens Synd i hele dens Omfang og Guds tilgivende Naade i hele dens Storhed. Thi intet i Verden stiller baade Synd og Naade frem i saa skarp og klar Belysning som Jesu Kors. Derved kalder Aanden Verden til Omvendelse og Tro, Syndsforladelse og Barnekaar."

„Gennem denne Theoris Taage stimter jeg en Mulighed for, at Pastor Klavenæs kan ville ophøre med at tildanne Skrifterne efter Kulturmenneskenes Behov og kanske lettere end mange, langt mere orthodoxe Theologer komme til Erkendelse af, at alle Theorier er graa som Taagen; af dem kan eller skal der ikke naas frem til Klarhed over Guds store Frelsesgerning, der aldrig kan fattes af Tanken, men alene erkendes og tages til Hjerte af den til sand Frelsestrang vakte Samvittighed."

Efter endnu at have taget under Behandling en anden moderne Forsoningstheori, som kan tildeles det betegnende Navn: „Forturnertheorien", og hvis skriftmæssige Umulighed søges godtgjort, slutter Bogen med følgende Udtalelser:

„Forthurnertheoriens" Opdager kender ikke det kirkelige Navn paa Rationalismens Tidsalder. Han synes ikke at vide, at den hedder Frafaldets Tid, den Tid, da Guds Ord er forsvundet af hans Hus, — Menneskelærdommens Tid, den Tid, da man ved allehaande vilkaarlig Forklaring har forhutlet Biblen saaledes, at mange umuligt formaar at se Guds Herlighed i Jesu Kristi Aasyn — Moralismens Tid, da Livet i Gud, med hvad dertil hører, anses for usand, affetteret Snak, medens alt kommer an paa en Pligttro Opfyldelse af ikke altfor ilde Gerninger. Alt dette synes hin Mand ikke at vide.

Derimod siger han med stor Sikkerhed: „Den ny Tidsbølge kan intet Menneskebud holde tilbage, lige saa lidt som Knud den Mægtige formaaede at holde Flodbølgen tilbage ved sit Kongebud." Deri har han vistnok Ret. En Strøm, som fører med sig de allerfleste af dem, som synes at udmærke sig ved Lærdom, Dygtighed, ja Fromhed, synes vanskelig at standse. I al Fald ved jeg meget vel, at denne min Bog ikke vil formaa at standse Strømmen anderledes end en Spaan, som vil dæmme op for en rivende Elv. Men Herren i Himlen kan sige til Strømmen: „Vend om, Dine stolte Bølger skal lægge sig!" Og det store Folk, som Herren endnu har i vort Land, skal samle sig i endrægtig Bøn om, at Herren vil lade os beholde Evangeliets Lys og lade Menneskelærdommenes Taage svinde. Kunde jeg have naaet at bringe den levende Menighed til at se, hvilken Fare vi befinder os i, saa at den vaagnede op til Aarvaagenhed og Bøn og mindre let lod sig fange ved fagre Ord, da var mit Arbejde ikke forgæves.

Jeg vidste ikke ret, hvorledes jeg skulde slutte. Jeg saa jo klart nok, at paa Højderne er Udviklingen i de sidste 10 Aar gaaet mere og mere bort fra den evangeliske Tro henimod Rationalismen i dens nyere tyske Former. For min Del var jeg derfor ikke i Tvivl om, at jeg burde slutte med en kraftig Formaning til enhver, som ved, hvad evangelisk Tro og Troesliv er, om at vogte sig selv og advare andre for at besnæres af den ny Forkyndelse, der trods al sin Fromhed og alle sine fagre Ord med Nødvendighed fører over i Rationalismens Fornægtelse af Herren, hans Gerninger og hans Ords Sandhed.

Men Vanskeligheden var den, at den ny Forkyndelse endnu ikke har naaet Maalet. Den er paa Overgangen, men er endnu isprængt saa megen Kristendom, at det lader sig gøre at paavise en betydelig Forskel mellem den og den stære Rationalisme . . . . . Men saa kommer den Mand, jeg nu sidst har beskæftiget mig med, og raaber ud i Menigheden med en Kraft og en Afgjorthed, som jeg ikke selv ejer større, at Rationalismen er den ny Tids Maal. Han siger nemlig: „Hvad vi venter, er rationalt Missionsarbejde, rationel Menighedspleje og en rationel Theologi, den rationelle Kristendoms Tid".

Lægger Eder dog dette paa Sinde, alle I, som saa gerne vil drømme om Fred og ingen Fare: Her kommer en begejstret Tilhænger af den ny Tid, vel forfaren i alle dens Skrifter og Tanker, og siger det saa uforbeholdent, som Sproget ejer Ord for, at det, han og hans Meningsfæller venter, er den rationelle Kristendoms, Tid. Og det gennemført paa alle Omraader i Missionsarbejdet, hvor altsaa den moderne Jesus af Nazareth skal forkyndes i Stedet for vor Herre Jesus Kristus — i Menighedsplejen, som altsaa skal drives paa almindelig religiøst i Stedet for kristeligt Grundlag, i Theologien, som aflægger de sidste Hensyn til, at den skal tjene Kristi Menighed.

Sig saa ikke, at det blot er mig gamle Mand, som med høse Ugleskrig opstrømmer Menigheden. Nej, nu maa den troende Menighed baade blandt højt kultiverede og kulturfattige lade denne den ny Tids Mand faa Lov til at gøre, hvad han aabenbart vil, banke det ind i Eder, hvad vi styrer hen imod. Lad disse greje, ingen Tvivl efterladende Ord klinge i Eders Hjerter, hver Gang I hører de fagre Ord, hvormed man vil bedøve sig selv og Menigheden. Ja, kommer i Hu, at det stærkeste Ord, den sværeste Dom, som fra kristeligt Standpunkt kan fældes over den ny Bevægelse, i denne Bog ikke er udtalt af mig, men af en af den ny Tids egne Mænd.

Vil blot Menigheden forstaa, hvad der truer den, vil Faren endnu kunne undgaas. Thi da gaar alle troende i Bød og Bøn til Herren, vor mistunbelige Gud, og beder ham om, at han for sit store Navns Skyld vil lade os beholde evangelisk Missionsarbejde, evangelisk Menighedspleje, og en evangelisk Theologi, og aldrig lade den evangeliske Kristendoms Tid ophøre iblandt os." H.

Udviklingen.

Det, der er, og det, der følger efter.

(Tale af Johan Skjoldborg.)

Naar vi ser ud over Folket og lader Blikket standse ved det Punkt, der betegner den største Højde, hvortil dansk Almueliv har hævet sig fra en ligesom underfødt Tilværelse, saa standser vi først ved Gaardmændene. De er forrest i Kultur og Magt. De har grebet Statens Ror. Hvis man tænker sig denne Stand under Billedet af en Statue, saa staar denne Statue paa et solidt Fodstykke, skarpt og stærkt ud i vor Tids Horisont.

Gaardmandsstanden besidder med Rette denne Magt og vil vedblive at gøre det, saa længe den forholder sig aaben og modtagelig for de demokratiske Tanker udefra. Det er med saadan en Magt som med et højt Træ. Det fordrer ny Rodstud for at blomstre i Magt og Kraft. Faar det dem ikke, vil det trøste og raadne.

Se til Estrup. Han stod som en Eg. Han svingede sit Jernscepter og herskede med Myndighed. Men dette Styresæt havde ikke Rod i Folkets Muld. Saa faldt det en Dag. Thi alt gaar efter Love, som ikke lader sig trodse.

— — —

Ligesom Bønderne har Arbejderne i Byerne hævet sig — ved deres Organisation. Det bør glæde alle, som elsker sit Folk. Jeg ved godt, at ude paa Landet synes man, at disse Folk hyler og vælter sig i stærke Ord. Der kan være noget om det. Jeg tror, at Arbejderne staar ved et Vendepunkt. Nu gælder det for dem om mere Kultur. Men disse stærke, ideligt gentagne Ord er nødvendige som et Gennemgangspunkt. For 30 Aar siden var det akkurat det samme med Jens Bust og Søren Kjær. Nu hedder det Kapitalist, Storbonde o. s. v. Den Gang hed det Herremænd, Hundehul, Træhest o. s. v. Det, der den Gang imponerede og vakte Menigmand til Eftertanke, det var ikke saa meget selve den politiske Betragtning som den Kendsgerning, at en Bondemand kunde tale saa voldsomme og haarde Ord til en Mand med Baand om Kasketten.

Organisationerne har været et mægtigt Vaaben i dansk Almues Arbejde for at hæve sig op. Sidst kommer nu Husmændene. De har ligesom ført en underjordisk Tilværelse. Nu sætter de Ryg mod Ryg, og faa brækker de igennem. Tiden er til det, Foraaret er kommet.

Husmændene har selv lagt Grund for Bevægelsen — ved Arbejdet paa deres Lod. Der begynder den. Jeg kender mange af disse jydske Husmænd, som har forvandlet gold Hede til frugtbare Oaser, ryddet Sten og banet Vej. Jeg har gaaet i en saadan Husmandshave paa Heden, hvor det var at gaa fra det ene Stifte ind i det andet, som fra det ene Vers i en gammel Folkevise over i det næste.

Det er disse Folk, der er Rydningsmænd og Vejbrydere. Den, jeg her tænker paa, var desuden et saare fint Menneske, taktfuld, vidt interesseret.

Jeg kendte en anden Gang en, der var meget grovere. For en Slant erhvervede han sig nogle Hedebakker, og her tog han fat med en Kæmpes Kræfter. Til Tider var han vild og gal af Fuldskab eller overvældende Kraft. Det hændte, at han i Sommernatten sparkede Dynen af sig, sprang ud, satte sig i den bare Skjorte paa Stuen og red ud mellem Hedebakkerne, brølende som en Tyr. Han var en Blok, der burde tildannes. Men med alle sine Særheder gjorde han et Arbejde, for hvilket man tager sin Hat af.

Han hører til en Race, som har udvidet Danmarks Grænser. Den har haft den krumme Hals, Livsmodet, Udholdenheden. Den har haft den Villie, hvormed man hugger sig Vej gennem Livets Urskov. Den er et Plus til vort nationale Liv. Det er en rig Glæde at se vort Folk fornyet ad den Vej.

Husmandsbevægelsen er da saa at sige opstaaet ved Massens egen Vægt. Saa er den bleven fremhjulpen gennem Lovgivningsmagten, Landboforeningerne og Pressen. Og nu tænker den paa at organisere sig.

I den Anledning er der nogen, som taler om, at disse Organisationer vil sætte Skel. Det er tankeløs Tale. Sagen er, der findes jo et Skel, selskabeligt, kommunalt, vi kender det alle. Husmændenes Niveau ligger lavere end Gaardmændenes. Men Bevægelsen vil just udjævne Skellene. Den skal vække Husmændene, thi de fleste af dem sover endnu. 7—8000 af dem er maaske med. Det er dem, der faar Præmier og rejser. Det er dem, der er her og der; de stander i alle Gader som Tordenskjolds Soldater.

Husmandsbevægelsen er vel set i alle Partier. Gaardmændene siger: Jeg elsker dig! og Socialisterne raaber: Kom i mine Arme! Jeg tror, der er nogen oprigtig Kærlighed paa begge Sider, men jeg tror ogsaa, der er en Smule Beregning i alt dette Frieri. Thi Husmandsbevægelsen er jo politisk talt en ganske velhavende Pige. For mig gælder det nu blot om at faa Husmændene i Drift. Hvor de vil hen, maa de selv bestemme, og de selv vil bedst kunne vække deres egne.

— — — —

I Husmandshjemmet er der sunde Forhold. Der lærer Børnene, at de faar ingen Ting uden ved at arbejde derfor. Der findes et socialt tempereret Bælte.

Men samtidig siger jeg til Husmændene: Glem ikke Lærkesangen over jeres Kornagre. Jorden maa ikke sluge jer. Saa tabes jo den Menneskelykke, som er Meningen med det hele. Det er Meningen, at Jorden skal stabe Grundlaget for et kultiveret Menneskeliv. Husmanden skal ikke gaa paa sin Toft som en Ko, æde Græs alle sine Dage og dø som en Stud. Paa de smaa Lodder er der ikke langt til Skellet. Faren er, at den lille Maalestok skal overføres til Husmændenes Blik paa alle Livets Forhold. Det gælder at se ud over Skellet og holde Vinduerne aabne ud til alle Tidens Rørelser.

— — —

Vi er for Tiden inde i en Art vindstille Bælte, hvorfra vi roligt kan flue tilbage over de Idebevægelser, der i de sidste Slægtled er gaaet gennem vort Folk. Om dem alle gælder det, at de til en Begyndelse var Genstand for Foragt og Ridsel.

Se til Grundtvigianismen. Det var Bragefnat, Asaskæg, bløde Hatte, Gimle, Himle og alt sligt. Det var en antistatlig Bevægelse. Den havde nogle Skoler, som skulde nappes. Nu er det den fineste Form for Kristendom her i Landet, og til disse frygtede Skoler sendes en Guldstrøm fra Statskassen.

Duskes. Nogle flittige Skandinaviske Mænd og Kvinder til at arbeide for os i sin egen Hjemstavn, ogsaa nogle til at reise for os. — **Stadig Plads for Vinteren eller for hele Aaret. — Løn $2.50 pr. Dag. — Paalidelig Firma med stor Kapital.** Øvelse behøves ikke, men maa have gode Anbefalinger. For nærmere Oplysninger skriv til

H. MILLER, Mgr.,
334 Dearborn Str. Chicago, Ill.

Se frembeles til Brandesianismen. Brandes var Fanden selv. Han var desuden en Jøde, hvis Hjerte ikke kunde slaa i den rigtige danske Takt. Han fremkaldte ydermere en Række liderlige Digtere. Staten sagde: Han skal slaaes ned. Han skal intet Embede have.

Nu kommer f. Eks. J. P. Jacobsen, en af de liderlige Digtere, i Oplag efter Oplag. Vi giver hans Bøger som Bryllupsgaver til vore Sønner og Døtre. Og da vi skulde have en Mand til at udtrykke vor nationale Kultur over for Tyskland, hvem gjorde det saa? Var det ikke netop denne Jøde Georg Brandes? Og Staten, der altid kommer rendende bag efter, den gav ham 6,000 Kr. om Aaret som en ren Hædersgave.

End Socialismen. Min første Forestilling om en Socialist var saadan: Det er en vild Mand i rød Bluse og med en stor Røverhat paa Hovedet. Paa Benene har han store Støvler, der kan vade gennem Blod. Om Livet bærer han et Læderbælte med Knive og Pistoler, og i Haanden løfter han en grum Økse. Med Vildskab i Blikket gaar han frem i Landet, higende efter at kløve Menneskers Hoved med sin Økse.

Dette var en barnlig Forestilling, som jeg havde Lov til at have, fordi jeg var et Barn. Men voksne Mennesker har ikke Lov til at have den, for de kan undersøge Tingen og selv erfare, hvad det er.

I Begyndelsen sagde man om Socialismen: Det er en Pøbelbevægelse, der lugter af Rendestenen, den maa slaas ned. Siden har jeg set Oberster og Kammerherrer og flige fine Folk gaa godt i Spænd med Socialister baade ved det ene og det andet. Socialisterne spiser endog til Middag hos Kongen. Nu er der ingen Ting, der pusler.

Naar Folk har stirret paa en Idebevægelse i 25 Aar, saa ender de altid med at indrømme: Ja, den har jo sin store Berettigelse, og det har vi ogsaa altid sagt. — De har Pokker, har de.

Nu er de naaede til at indrømme Socialismens dens store Berettigelse, men naar der saa bliver Tale om Anarkisme, saa siger de paa den gamle Maner: Næ—æ, det er jo noget forfærdeligt noget. Anarkismen synes dem endnu et vildt Uhyre, der staar ude i Horisonten og gaber saa frygteligt, at Overkæben naa'r til Himlen, mens Underkæben hviler paa Jorden.

Se dog paa, hvorledes Anarkismen i Rusland har grebet en Del af de mest ædeltænkende og idealistiske Naturer. De ofrer Formuer for deres Tro, de gaar i Peter Poulsfængslet for den. De mener noget med det. Vi har godt af at erindre dette her i vort lille Grødland, hvor det river og rykker i os, hvis vi skal af med 5 Kr. til Demokratisk Forening eller 25 Kr. til et Forsamlingshus. Der maa være noget ved Folk, som sætter alt til for deres Ide.

Det, vi skal til Livs her i Landet, det er det larpandede og almueagtige, der ytrer sig i Tilbøjeligheden efter at tiltitte Vinduerne og laase Dørene for Tidens ny Rørelser. Lad os lukke dem ind i vore Stuer, lad os lade dem paadrive os, saa vi erfarer, om de ikke har Bud ogsaa til os. For et saadant Kulturliv skal Lodden give vore Husmænd det materielle Grundlag.

Og nede under Husmandsbevægelsen staar den egentlige Lønarbejder. Han og hans er daarligst stillede, og hans Tid kommer ogsaa. Det hæver sig altsammen Lag for Lag, og vi skal ikke høre op, før hele det danske Samfund er kulegravet.

Det er herligt at føle sig i Sammenhæng med et Folkeslag, der stiger. Det ægger ens Mod og Lyst. Jeg vilde ikke være nær saa glad ved at tilhøre Adelen, thi den hører til de Lag, der synker.

Bøger
til
nedsatte Priser.

Vi har modtaget mange gode billige Bøger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedsat Pris, saalænge Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes portofrit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Skriv med det samme, inden det er for sent.

☞Bøgerne bestilles efter Nummer.

141. J. M. Thiele, Thorvaldsens Biografi. 1., 2., 3. og 4. Bind.
Første Bind indeholder: Thorvaldsens Ungdomshistorie 1770—1804. Efter den afdøde Kunstners Brevveksling egenhændige Optegnelser og andre efterladte Papirer. 271 Sider i Omslag.
Andet Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1805—1819. Med et Portræt af Thorvaldsen. 441 Sider i Omslag.
Tredie Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1819—1839. 617 Sider i Omslag.
Fjerde Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1839—1844. 285 Sider i Omslag.
Alle fire Bind i Omslag nedsat fra $10.00 til $2.40.
142. Schrøder, Ludvig, Forstander for Folkehøjskolen i Askov — Ole Peter Holm Larsen: En historisk Fortælling om det gudelige Livsrøre hos det menige danske Folk i dette Aarhundrede. 252 Sider i Omslag. Nedsat fra $1.45 til 50c.
144. Gamle i Gaarde. Fortællinger af Jens Skytte. 181 Sider i Omslag. Nedsat fra 90c. til 40c.
145. Venner af de kristelige Foreninger for unge Mænd. Udarbejdet paa Grundlag af Biskop K. Krummachers „Lebensbilder" med enkelte andre Tilføjelser af cand. theol. H. L. Larsen. 100 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.
146. Om Skabningen, med et Tillæg om den hellige Skrift, af Dr. Claus Harms, Sognepræst i Kiel. Paa Dansk udgivet af Laurits Christian Ditlev Westergaard, Sognepræst til St. Hans Kirke i Odense. 132 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.
147. Fangen paa St. Michel. Fortælling af Mad. Eug. Bersier. Med et Billede af St. Michel. 265 Sider. Nedsat fra $1.40 til 40c.
148 Engene og deres Pasning. Af A. H. Andersen, Landinspektør. 32 Sider. Nedsat fra 15c. til 8c.
149. Jøder og Kristne. En Oversættelse af Rabbiner Lichtensteins Bog: Jødedom og Kristendom. Med en indledende Afhandling af H. E. Meyling, Sognepræst. 92 Sider. Nedsat fra 50c. til 25c.
150. Til Overvejelse, i Anledning af Prof. Høffdings Bog om S. Kirkegaard, af N. Teisen. 33 Sider. Nedsat fra 20c. til 10c.
151. Guds Naade. Tanker i stille Timer, af S. M. Mafstrøm. 95 Sider. Nedsat fra 60c. til 10c.
152. Palæstina. Af C. C. J. Krohn, Sognepræst for G. Aabye og Astrup Menigheder. Med et Kort over Palæstina og et Grundris af Jerusalem. 95 Sider. Nedsat fra 80c. til 10c.
153. Sømandsliv. Gode Raad, hentede fra Livets Kilde, til Opmuntring og Vejledning for unge og gamle Sømænd. Efter Dr. Rehhoff, ved A. Th. Jacobsen. 137 Sider. Nedsat fra 50c. til 20c.
154. Om Karen, der kom paa Højskolen. En Fortælling, af Anton Nielsen. Andet Oplag. Med Titelbillede af Anker Lund. 45 Sider. Nedsat fra 20c. til 15c.
155. Nye Digtninger, af Christian Winther. 290 Sider. Nedsat fra $1.60 til 50c.
157. C. H. Spurgeons Liv og Gerning efter „The Life and Labours of Pastor C. H. Spurgeon" af Post. R. Shindler ved C. Schlegel. Med Forord af Pastor Grove Rasmussen.
158. Formaaende Venner. Lystspil i fire Akter af Vilhelm. Malling. 133 Sider Nedsat fra 60c. til 40c.
159. Tuberkulosen hos Kvæget. Bidrag til dens Bekæmpelse og Begrænsning. Af S. P. N. Andersen, Dyrlæge. Anbefalet af Bestyrelsen for Fyens Stiftspatr. Selskab. 28 Sider. Nedsat fra 15c. til 5c.
160. Kortfattet Gødningslære for den praktiske Landsmand, af F. Krarup. 32 Sider. Nedsat fra 16c. til 5c.
161. Højskoleliv i Tredserne og senere Aar. Manddomsminder af Anton Nielsen. 171 Sider. Nedsat fra 80c. til 35c.
162. Filosofiske Overvejelser. Mindre Afhandlinger af N. Teisen. 85 Sider. Nedsat fra 40c. til 20c.
163. Om Hans, der kom paa Højskolen. En Fortælling af Anton Nielsen. Fjerde Udgave. 56 Sider. Nedsat fra 20c. til 15c.
164. Mellem Protestanter og Katoliker. Skizzer fra Kirkelivet i Tyskland og Elsass. Af Frederik Nygaard. Med 12 Billeder. 216 Sider. Nedsat fra 90c. til 40c.
165. 200 Menuer. Sammensatte og Udgivne af Karen Petersen, Husbestyrerinde. 112 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.
166. Uganda, et kristnet Land i Hjertet af Afrika, af A. C. L. Grove-Rasmussen. 96 Sider. Nedsat fra 50c. til 25c.
167. En Aargang Prædikener i Udkast af Niels Lindberg. 108 Sider. Nedsat fra 55c. til 25c.
168. Ved Midsommertid. Folkelivsbillede i fire Handlinger af Peder R. Møller. 208 Sider. Nedsat fra $1.00 til 50c.
169. Landsbyliv i Trediverne. Barndomsminder af Anton Nielsen. 258 Sider. Nedsat fra $1.00 til 40c.
170. Jødefolket i Nutiden. Et Foredrag, holdt i Odense den 20. April 1893, af Lic. Theol. A. S. Poulsen, Slotspræst. 34 Sider. Nedsat fra 14c til 10c.
171. Om Ligbrænding. Et Foredrag, holdt i Odense den 25. Januar 1893, af Harald Stein, Biskop over Fyens Stift. Sælges til bedste for fattige Skolebørns Bespisning. 28 Sider. Nedsat fra 20c. til 8c.
172. Laura Kieler: Silhouetter. 144 Sider. Nedsat fra 75c. til 25c.
173. I Aarenes Løb. Digte af Mathilde Levetzau. Med Forord af Pastor Vilh. Beck. 58 Sider. Nedsat fra 30c. til 15c.
174. Til min Søn, den unge Student. Med Forord af Biskop H. Stein. 45 Sider. Nedsat fra 25c. til 10c.
175. Tændernes Frembrud og Skifte populært fremstillet af Dr. med. E. Engelsen. 48 Sider. Nedsat fra 20c. til 10c.
176. Holt Bødkeren og hans Folkefange ved Morten Eftesen. Med Billede. 71 Sider. Nedsat fra 30c. til 10c.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Mødre.

Bank eller Pryal helbreder ikke. Hvis det gjorde, vilde faa Børn døde Sengen. Der gives en konstitutionel Aarsag herfor, og jeg skal sende eder en Anvisning paa en enkel Hjemmebehandling, som helbredede mit Barn og mange andres,

MRS. G. SUMMERS
Box D. Notre Dame, Ind.

Skandinaviske Farmere

ndbydes til at bosætte sig i Maryland, hvor de kan købe gode Farme nær ved de store Markeder og i behageligt Klima til moderate Priser. Om nærmere Underretning, Pamfletter, Kort etc., hvilke sendes ud rit, skriv paa Dansk eller Norsk til

H. BADENHOOP,
Secr'y State Board of Immigr., Baltimore, Md.

Gratis for svage Mænd!

Elektrisk Bælte frit.

Det kraftigste elektriske Bælte i Verden.

For at avertere vore Jersey Electric Belts og indføre dem alle Steder, hvor de er ukendte, sender vi enhver, som trænger dertil, et af disse Bælter absolut uden Udgift for Modtageren.

Dette er et nobelt Tilbud af et solidt Firma. Send ingen Penge; det gode Bælte er nemlig en Gave.

Mange er De Livskraft, er træt og nedslaaet, kraftløs og nervøs, har mistet Ungdommens Glæde og bliver for tidlig gammel, lider De af Rygsmerter, daarlig Fordøjelse og Blodkongestioner og er træt af at betale Lægerne uden Nytte, da kan De blive helbredet ved at bruge Jersey Electric Belt.

Vi ved, at De vil blive helbredet og anbefale vort Bælte til andre, og saaledes vil vi blive erstattet for vort frivillige Udlæg. Vi mener netop, hvad vi siger. Send os Deres Navn og Adresse med Postmærke, og Bæltet vil blive sendt Dem gratis.

JERSEY SPECIALTY CO.,
320 A Weldon Bdg., Jersey City, N. Y.